

βρύση

βρύση, η, ουσ. [<μσν. βρύση <βρύσις <βρύω (= αναβλύζω)], η βρύση· ως επίρρ., (για υγρά) άφθονα. (Δημοτικό τραγούδι: *θέλω να πάω να κοιμηθώ, εστέρευε η καρδιά μου, βρύση το αίμα έχυσα, σταλαγματιά δε μένει*). Υποκορ. **βρυσούλα, η** (βλ. λ.) και **βρυσάκι, το**·

- ανοίγω τη βρύση, γυρίζω τη στρόφιγγα, τη βάνα από τα δεξιά προς τα αριστερά για να τρέξει νερό από τη βρύση: «άνοιξε τη βρύση και γέμισε ένα ποτήρι με νερό»·

- βάζει τη χούφτα κάτω απ' τη βρύση, βλ. λ. [χούφτα](#)·

- έναν καιρό ήμουν άγγελος, τώρα αγγελεύουν άλλοι, στη βρύση που έπινα νερό, τώρα το πίνουν άλλοι, βλ. λ. [άγγελος](#)·

- έφτασε στη βρύση και δεν ήπιε νερό, βλ. λ. [νερό](#)·

- η βρύση στάζει ή στάζει η βρύση, η στρόφιγγα, η βάνα της βρύσης δεν κλείνει καλά κι έτσι φεύγουν σταγόνες από τη βρύση: «έσταζε η βρύση κι όλο το βράδυ δεν μπόρεσα να κοιμηθώ»·

- η στάμνα πολλές φορές πάει στη βρύση και μια φορά σπάει, βλ. λ. [στάμνα](#)·

- κλείνω τη βρύση, γυρίζω τη στρόφιγγα, τη βάνα από τα αριστερά προς τα δεξιά μέχρι το σημείο εκείνο που δεν τρέχει πια άλλο νερό από τη βρύση: «έχε το νου σου φεύγοντας να κλείσεις τις βρύσες, μην τύχει και πλημμυρίσουμε, όπως την προηγούμενη φορά»·

- στέρευε η βρύση, **α.** δεν τρέχει λόγω έλλειψης νερού: «το καλοκαίρι στέρεψαν για μια βδομάδα όλες οι βρύσες της πόλης μας». **β.** έπαψε να έχει, να εκμεταλλεύεται κάποιος άκοπα την πηγή ωφελημάτων που είχε: «να δεις τι ωραία που βρήκε δουλειά, όταν πέθανε ο θεός του και στέρευε η βρύση!». (Λαϊκό τραγούδι: *να 'μαι από καμιά μεριά όταν στερές' η βρύση, να δω μωρέ με τι καρδιά θα φύγεις απ' τη ζήση, τι θα του δείξεις του Θεού για να σε συγχωρήσει*)·

- τρέχει η βρύση, παρουσιάζει διαρροή νερού: «πρέπει να φωνάξω έναν υδραυλικό, γιατί τρέχει η βρύση της κουζίνας»·

- φέρνει από χίλιες βρύσες νερό, λέγεται για άτομο που με χίλιους δυο τρόπους προσπαθεί να δικαιολογήσει κάποια κατακριτέα ή παράνομη πράξη του: «όταν έφτασε ο λόγος στη χειροδικία του, έφερε από χίλιες βρύσες νερό για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, να πως ήταν στενοχωρημένος, να πως ήταν από άλλουε θυμωμένος, να πως ήταν η κακιά στιγμή, να πως είχε πει λίγο παραπάνω και γι' αυτό είχε γίνει το κακό».